

DECIZIE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Sergiu Dediu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Dediu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția deținută, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 11 august 2017, Sergiu Dediu, reprezentat de avocatul Nicolae Catana, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova solicitând anularea ordinului Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 788-p din 28 iulie 2017 cu privire la sancționarea prin eliberarea din serviciu în organul vamal, restabilirea în funcția deținută anterior de inspector principal, Secția contracararea fraudelor vamale, Biroul Vamal Centru, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral pentru eliberarea nelegitimă de serviciu în mărime de trei salarii medii lunare, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7000 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că începând cu 09 iunie 2008 a activat în organele vamale, în baza ordinului nr.521-p, fiind angajat prin transfer din organele afacerilor interne. Prin ordinul nr.788-p din 28 iulie 2017 a fost sancționat disciplinar cu eliberarea din serviciu în organul vamal, în temeiul art.26 lit. g), art.46 lit. d) și j) ale Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, pentru nerespectarea modului stabilit de perfectare a documentelor aferente operațiunilor vamale și ofensa adusă cetățeanului cu lezarea dreptului lui în acest proces.

Reclamantul a indicat că ordinul nr.788-p din 28 iulie 2017 de eliberare din serviciu este abuziv, ilegal și neîntemeiat, deoarece nu a comis abaterea disciplinară care i se încredințează drept încălcare gravă a disciplinei de serviciu. Temei pentru emiterea ordinului contestat au servit materialele anchetei de serviciu, inițiate în

baza plângerii depuse de Natalia Goncearuc, adresată Serviciului Vamal, prin care a declarat că la 14 iulie 2017 ajungând acasă și verificând conținutul mărfii ridicate anterior de către colaboratorii vamali, a depistat că din lotul total de marfa și anume 60 de unități costume de baie pentru dame lipsesc 2 unități cu mărimea 54, iar celelalte costume de aceeași mărime au fost dezasamblate și măsurate, în opinia sa, susținând că acestea au fost posibil sustrate de către inspectorul principal al SPC a Biroului Vamal Centru, Sergiu Dediu la momentul transmiterii.

Reclamantul a menționat că afirmațiile petiționarei sunt nefondate, deoarece la materialele cauzei contravenționale nr. 1067/17 în privința lui Sergey Biryukov, reprezentat prin procură de Natalia Goncearuc, a fost anexată recipisa din 14 iulie 2017, semnată de către aceasta, conform căreia ultima personal a confirmat că a primit de la agentul constatator al Biroului Vamal Centru corpurile delictive și anume costume de baie pentru dame în număr de 60 bucăți, precum și faptul că pretenții nu are. Astfel, Comisia de disciplină a Serviciului Vamal urma să aprecieze critic declarațiile Nataliei Goncearuc precum că procedura de restituire a mărfurilor s-a efectuat în grabă, fără ca acestea să fi fost numărate, deoarece aceste declarații poartă un caracter subiectiv și declarativ, fără a fi probate într-un anumit mod, având ca scop denigrarea sa profesională. De asemenea, în plângere s-a specificat că procedura de restituire a mărfurilor a avut loc în afara orelor de lucru și anume după finisarea zilei de muncă, declarații care nu corespund adevărului, or, în aceeași recipisă personal a indicat că bunurile au fost primite la 14 iulie 2017 ora 16:50. Totodată, a declarat ca fiind mincinoase și declarațiile petiționarei referitor la faptul că i s-a cerut să semneze un document în limba română pe care nu o posedă privind primirea mărfii nominalizate, fără a-i aduce la cunoștință conținutul acesteia și fără a o asigura cu un translator, deoarece însăși cererea din 14 iulie 2017, adresată șefului Biroului Vamal Centru este întocmită în limba de stat, ceea ce denotă că petiționara cunoaște limba de stat. Declarațiile petiționarei referitor la faptul că inspectorul și-a permis un comportament necorespunzător funcției deținute, prin manifestarea aroganței, necorectitudinii, neprofesionalismului în raport cu petiționara în timpul perfectării actelor pe cazul dat, pot fi contrazise prin imaginile video din cadrul Biroului Vamal. La fel, în plângerea depusă, Natalia Goncearuc a declarat că a primit de la inspectorul principal al SPC a Biroului Vamal Centru, o chitanță de percepere a obligațiilor vamale de la persoanele fizice, unde erau indicate doar 6 unități de costume de baie pentru dame în locul celor 60 unități (chitanța TV - 14 AC200360 din 14 iulie 2017), și într-adevăr la materialele cauzei contravenționale este anexată chitanța de percepere a obligațiilor vamale de la persoane fizice, însă aceasta nu a fost perfectată de către el, dar de un alt colaborator și anume inspectorul vamal al postului vamal Aeroport intern Chișinău.

Reclamantul a afirmat că în cadrul anchetei de serviciu inițiată în baza ordinului nr.278-O din 21 iulie 2017, a dat explicații referitor la pretensele încălcări, dar spre regret acestea au fost ignorate de către angajator. Concluziile Comisiei de disciplină a Serviciului Vamal sunt dubioase și tendențioase, adoptate în baza unei anchete de serviciu superficiale, absolut subiective, în urma căreia angajatorul a inventat teme de sancționare. În cazul dat nu a perfectat anumite documente aferente operațiunilor vamale, iar referirea angajatorului în ordinul contestat la încălcarea prevederilor art.46 din Legea nr. 1150 din 20 iulie 2000 este nejustificată.

Concomitent a precizat că pe parcursul activității în organele vamale a exercitat onest și în conformitate cu prevederile legii atribuțiile de serviciu, fapt pentru care a fost menționat cu mulțumiri, cu Diplomă de Onoare și i s-a conferit gradul special ulterior cu un grad mai înalt cu o treaptă decât gradul special corespunzător funcției deținute. Drept urmare a eliberării nelegitime din serviciu i-au fost cauzate daune morale, care constau în suferințe psihice, manifestate prin epuizarea emoțională în legătură cu pierderea locului de muncă și lipsirea de posibilitatea de a demonstra legitim nevinovăția în cursul anchetei de serviciu, cât și prin dereglarea somnului. Mai mult ca atât, are la întreținere doi copii minori, iar soția actualmente nu lucrează, aflându-se în concediu pentru îngrijirea copiilor, iar eliberarea din serviciu îi creează impedimente serioase în ceea ce privește întreținerea în continuare a familiei.

Prin hotărârea din 08 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Dediu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 788-p din 28 iulie 2017 „Cu privire la sancționarea dlui Sergiu Dediu, Biroul Vamal Centru”, restabilirea în funcția de inspector principal Secția contracararea fraudelor vamale a Biroului Vamal Centru, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Sergiu Dediu și s-a menținut hotărârea din 08 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 18 octombrie 2018, Sergiu Dediu a declarat recurs împotriva deciziei din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor nu s-au expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată și au dat o apreciere eronată probelor prezentate și anexate la materialele cauzei.

Recurentul a opinat că instanța de apel a examinat cererea de apel superficial fără a da o apreciere tuturor circumstanțelor cauzei, precum și a probelor anexate la materialele cauzei care sunt importante pentru soluționarea justă a litigiului, precum și a interpretat eronat normele de drept material și procedural. Decizia instanței de apel este nemotivată.

Totodată, a indicat că temei pentru adoptarea ordinului contestat au servit materialele anchetei de serviciu, inițiate în baza plângerii depuse de Natalia Goncearuc. Afirmările expuse în plângere sunt absolut neîntemeiate și nefondate, deoarece la materialele cauzei contravenționale nr. 1067/17 în privința contravenientului Serghey Biryukov, reprezentat prin procură de Natalia Goncearuc, a fost anexată recipisa din 14 iulie 2017, conform căreia aceasta personal a confirmat că a primit corpurile delictelor: costume de baie pentru dame în număr de 60 bucăți, precum și faptul că pretenții (obiecții) nu are. Or, declarațiile Nataliei Goncearuc, precum că procedura de restituire a mărfurilor s-a efectuat în grabă, fără ca acestea să fi fost numărate urmau a fi apreciate critic, deoarece aceste declarații poartă un caracter subiectiv și declarativ, fără a fi probate, având ca scop denigrarea profesională a sa. Declarațiile precum că procedura de restituire a mărfurilor s-a realizat în afara orelor de lucru și anume după finalizarea zilei de muncă sunt eronate

și nu corespund adevărului, deoarece în aceeași recipisă petiționara personal a indicat că bunurile au fost primite la 14 iulie 2017 ora 16:50. La fel, nu corespund realității nici afirmațiile Nataliei Goncearuc precum că i s-a cerut să semneze un document în limba română pe care ea nu o posedă privind primirea mărfii nominalizate, fără a-i aduce la cunoștință conținutul acestea și fără a o asigura cu un translator. Or, la materialele cauzei contravenționale este anexată și cererea Nataliei Goncearuc din 14 iulie 2017, adresată șefului Biroului Vamal Centru, prin care Natalia Goncearuc în limba de stat a solicitat permisiunea de vămuire a mărfurilor, conform procesului verbal 1067/17 din 14 iulie 2017, ceea ce denotă cunoașterea de către ea a limbii de stat. De asemenea, în plângere s-a indicat precum că s-ar fi comportat necorespunzător funcției deținute, manifestând aroganță, necorectitudine, neprofesionalism și neobiectivitate în raport cu ea în timpul perfectării actelor pe acest caz. Aceste declarații sunt declarative, neîntemeiate și nefondate, care pot fi contrazise prin imaginile video din cadrul Biroului Vamal Centru.

Recurentul a afirmat că din ordinul contestat se distinge că Natalia Goncearuc, în plângere, a declarat că a primit de la inspectorul principal al SPC a Biroului Vamal Centru o chitanță de percepere a obligațiilor vamale de la persoane fizice, unde erau indicate doar 6 unități de costume de baie pentru dame în locul celor 60 unități (chitanța TV - 14 AC200360 din 14 iulie 2017). Însă, la materialele cauzei contravenționale este anexată chitanța de percepere a obligațiilor vamale de la persoane fizice AC200360, din care rezultă că aceasta nu a fost perfectată de către el-recurentul, dar de un alt colaborator al Serviciului Vamal și anume de către inspectorul vamal al postului vamal Aeroport intern Chișinău.

Recurentul a invocat că, în ședința de judecată reprezentantul pârâtului a prezentat referință la cererea de chemare în judecată, însă nu a prezentat niciun contraargument asupra probelor prezentate, limitându-se la fraze generale, precum că ordinul contestat este întemeiat și legal a fost eliberat din serviciu. În ședința de judecată reprezentantul pârâtului a declarat că, de fapt, unicul temei, care a servit la adoptarea ordinului contestat privind eliberarea sa din serviciu a fost așa zisa „încălcarea a procedurii de restituire a bunurilor”. Astfel, instanțele de judecată în hotărârile contestate, concluzionând asupra temeiniciei ordinului Serviciului Vamal nr. 788-p din 28 iulie 2017, au menționat că apreciază critic argumentul reclamantului privind recipisa Nataliei Goncearuc din 14 iulie 2017, motivând prin faptul că reclamantul atât în explicația din 21 iulie 2017, în cadrul anchetei de serviciu, cât și în ședințele de judecată, a confirmat că nu a numărat marfa transmisă Nataliei Goncearuc, astfel nu a efectuat procedura impusă de lege pentru restituirea bunurilor reținute. În acest sens, a precizat că pârâtul nu a prezentat nici un act normativ, care ar indica care ar fi procedura de restituire a bunurilor și care anume prevederi legale ar fi fost încălcate la restituirea bunurilor. În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului doar a făcut trimitere că există un regulament intern al secției, fără a-l prezenta, în care ar fi prevăzută procedura de restituire a bunurilor ridicate. Un oarecare regulament a unei oarecare subdiviziuni instituționale nu este un act normativ, iar în ceea ce privește modul de restituire a bunurilor, recunoscute drept corpuri delictive, această procedură este prevăzută de codul de procedură penală, prevederi care nu au fost încălcate la restituirea bunurilor. Astfel, nici instanțele de judecată în hotărârile contestate nu au indicat care anume act normativ sau care procedură impusă de lege ar fi fost încălcată de către recurent la restituirea bunurilor.

De altfel, urmează a fi menționat și faptul că bunurile respective au fost restituite Nataliei Goncearuc la 14 iulie 2017, iar aceasta s-a adresat cu plângere către conducerea Serviciului Vamal privind pretinsele încălcări comise de colaboratorul vamal abia la 21 iulie 2017 și nu în aceeași zi sau în ziua următoare. În ordinul contestat, s-a indicat faptul precum că Natalia Goncearuc ajungând acasă a depistat lipsa în lotul total de marfă a 2 unități, iar celelalte erau dezasamblate. Fiind acceptată versiunea precum că ar fi dispărut 2 unități, nu este exclus nici faptul că acestea puteau să dispară după ce au fost recepționate de către Natalia Goncearuc de la Biroul vamal Centru, dat fiind faptul că din momentul primirii bunurilor și adresarea către Serviciul Vamal trecuseră deja 7 zile. Însă nici instanța de fond și nici instanța de apel în hotărârile contestate nu s-au expus în niciun fel asupra acestor argumente expuse atât în cererea de chemare în judecată, cât și în apelul declarat. Or, instanța de apel respingând apelul, a concluzionat precum că argumentele expuse în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond rezultând din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept. Odată ce instanțele de judecată au ajuns la concluzia legalității ordinului Serviciului Vamal nr. 788-p din 28 iulie 2017 cu privire la eliberarea din serviciu, iar în acest ordin se face trimitere în mod direct la constatările făcute în cadrul anchetei de serviciu, acestea, în mod obligatoriu, urmau să cerceteze înscrisurile la care fac trimitere, or, rezultând din conținutul proceselor- verbale ale ședințelor de judecată, această obligație nu a fost executată.

Recurentul a declarat că instanțele de judecată la examinarea cazului dat nu au luat în considerare că a exercitat onest și conform prevederilor legii atribuțiile de serviciu în cadrul organelor vamale, fiind menționat cu mulțumiri prin ordinul nr.812-p din 03 septembrie 2012, ordinul nr.1241-p din 03 septembrie 2014, nr. 869-p din 03 septembrie 2015, cu Diploma de Onoare a Serviciului Vamal prin ordinul nr.625-p din 02 septembrie 2009, ulterior i s-a conferit gradul special ulterior mai înalt cu o treaptă decât gradul special corespunzător funcției deținute - Maior al Serviciului Vamal prin ordinul nr.1035-p din 25 octombrie 2012, a fost decorat cu insigna „Eminent al Serviciului Vamal” prin ordinul nr. 364-p din 29 iulie 2013. În cadrul Serviciului Vamal nu a fost supus anumitor sancțiuni disciplinare.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 19 iunie 2018, iar Sergiu Dediu a declarat recurs la 18 octombrie 2018.

Materialele cauzei atestă expedierea deciziei contestate participanților la proces la 30 iulie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d.148), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către recurent. Astfel, recursul declarat la 18 octombrie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 05 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în

recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Sergiu Dediu și va casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art. 43 alin. (1) Codul muncii, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

În contextul prevederilor art. 2 alin. (1), (2) Codul muncii, prezentul cod reglementează totalitatea raporturilor individuale și colective de muncă, controlul aplicării reglementărilor din domeniul raporturilor de muncă, jurisdicția muncii, precum și alte raporturi legate nemijlocit de raporturile de muncă. Prezentul cod se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi organice și prin alte acte normative.

Art. 4 Codul muncii prevede că raporturile de muncă și alte raporturi legate nemijlocit de acestea sunt reglementate de Constituția Republicii Moldova, de prezentul cod, de alte legi, de alte acte normative ce conțin norme ale dreptului muncii.

Pornind de la faptul că obiectul litigiului dedus judecății constituie un ordin emis de o autoritate publică, Colegiul consideră ca fiind pertinente și prevederile art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, conform cărora orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Or, în sensul art. 3 al Legii contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi.

Conform art. 5 alin. (2) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, în vigoare în perioada de referință, angajarea în serviciu în organele vamale este benevolă și se face în bază de contract individual de muncă.

Conform art. 8 alin. (7) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, în vigoare în perioada de referință, relațiile de muncă în organele vamale sunt reglementate de legislația muncii și de prezenta lege.

Conform art. 16 alin. (3) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, în vigoare în perioada de referință, ceilalți colaboratori vamali sunt angajați și eliberați din funcție de către directorul general.

Astfel, materialele cauzei și anume carnetul de muncă anexat în copie certificată (11 verso-13), atestă că prin ordinul nr. 521-p din 09 iunie 2008 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Sergiu Dediu, a fost angajat prin transfer în funcția de inspector principal, secția operativă, Direcția securității interne.

Prin ordinul nr. 577-p din 14 august 2009 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Sergiu Dediu a fost numit prin transfer în funcția de consultant al secției operative, Direcția securității interne, eliberându-l din funcția deținută anterior.

Prin ordinul nr. 269-p din 17 martie 2010 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Sergiu Dediu a fost numit prin transfer în funcția de inspector principal al Direcției misiuni speciale.

Prin ordinul nr. 1311-p din 09 octombrie 2011 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Sergiu Dediu a fost numit prin transfer în funcția de inspector principal al Secției activități operative de securitate, Direcția securitate internă.

La 11 iunie 2014, prin ordinul Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Sergiu Dediu a fost numit în funcția de inspector superior al Serviciului de procedură contravențională, Secția contracararea fraudelor vamale, Biroul Vamal Chișinău, în condițiile contractului individual de muncă, eliberându-l din funcția anterior ocupată.

Conform ordinului nr. 159-p din 25 februarie 2015 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Sergiu Dediu a fost permutat cu serviciul în funcția de inspector principal al Serviciul antidrog, Direcția servicii operative, în condițiile contractului individual de muncă, eliberându-l din funcția anterior ocupată.

Prin ordinul nr. 1070-p din 29 octombrie 2015 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Sergiu Dediu a fost numit prin transfer în funcția de inspector principal al Secției investigații interne, Direcția securitate internă, în condițiile contractului individual de muncă, eliberându-l din funcția de inspector principal al Serviciul antidrog, Direcția nominalizată.

La 21 martie 2016, conform ordinului nr. 303-p al Serviciul Vamal al Republicii Moldova, Sergiu Dediu a fost numit prin transfer în funcția de șef al Serviciului procedură contravențională, Secția contracararea fraudelor vamale a Biroului Vamal Chișinău, în condițiile contractului individual de muncă, eliberându-l din funcția de inspector principal al Secției investigații interne, Direcția securitate internă.

În baza ordinului din 23 decembrie 2016 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Sergiu Dediu a fost numit prin transfer în funcția de inspector principal, Secția procedură contravențională, Biroul Vamal Centru, eliberându-l din funcția anterior ocupată.

Conform art. 26 al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, în redacția în vigoare la data aplicării sancțiunii disciplinare, pentru încălcarea disciplinei de serviciu și a obligației prevăzute la art.15 alin.(1) lit. 1), colaboratorului vamal îi pot fi aplicate următoarele sancțiuni disciplinare: a) observația; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) retrogradarea în funcție pe un termen de până la 6 luni; e) reținerea conferirii gradului special; f) preîntâmpinarea că nu corespunde serviciului în conformitate cu rezultatele atestării; g) eliberarea din serviciu în organul vamal.

Conform art. 43 alin. (2) lit. h) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, în redacția în vigoare la data aplicării sancțiunii disciplinare, eliberarea din serviciu poate avea loc pentru o încălcare gravă specificată la art.46 sau încălcare sistematică a disciplinei de serviciu.

Astfel, prin ordinul nr. 788-p din 28 iulie 2017 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova „Cu privire la sancționarea dlui Sergiu Dediu, Biroul Vamal Centru”, conform art. 26 lit. g) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, lui Sergiu Dediu, inspector principal Secția contracararea fraudelor vamale, Biroul Vamal Centru, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară, eliberarea din serviciu în organul vamal (f.d.8-10, 42-44).

Conform art. 47 al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, hotărârea privind eliberarea din serviciu în organul vamal sau transferul în o altă funcție poate fi atacată în instanță de judecată.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată depusă la 11 august 2017, Sergiu Dediu a solicitat anularea ordinului Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 788-p din 28 iulie 2017 cu privire la sancționarea prin eliberarea din serviciu în organul vamal, restabilirea în funcția deținută anterior de inspector principal, Secția contracararea fraudelor vamale, Biroul Vamal Centru, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral pentru eliberarea nelegitimă de serviciu în mărime de trei salarii medii lunare, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7000 de lei (f.d.3-7).

Colegiul precizează că prin ordinul nr. 788-p din 28 iulie 2017 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, contestat de către reclamantul Sergiu Dediu, s-a constatat încălcarea prevederilor art. 15 alin.(1) lit. a), b), c) și h) și art. 46 lit. d) și j) ale Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000.

Conform art. 15 alin. (1) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, colaboratorul vamal este obligat să respecte: a) să asigure respectarea Constituției, legilor și a altor acte normative; b) să asigure respectarea și apărarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor; c) să execute ordinele și dispozițiile șefilor organului vamal; h) să respecte prevederile Codului de conduită al colaboratorului vamal;

Art. 46 al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000 prevede că drept încălcare gravă a disciplinei de serviciu în organul vamal sunt recunoscute următoarele acțiuni ale colaboratorului vamal: d) nerespectarea modului stabilit de perfectare a documentelor aferente operațiunilor vamale; j) ofensa adusă cetățeanului și lezarea drepturilor lui în timpul efectuării operațiunilor vamale, constatate prin investigații de serviciu, cercetare sau în hotărâre judecătorească definitivă.

Concomitent Colegiul notează că ordinul privind sancționarea disciplinară a lui Sergiu Dediu cu eliberarea din funcție a fost emis în rezultatul anchetei de serviciu privind acțiunile colaboratorului vamal Sergiu Dediu, inspector principal Secția contracararea fraudelor vamale, inițiate în baza ordinului Serviciului Vamal nr. 278-O din 21 iulie 2017 „Privind efectuarea anchetei de serviciu de către Direcția integritate și supraveghere”.

În această ordine de idei, Colegiul reliefă că ancheta de serviciu a fost inițiată în urma examinării circumstanțelor expuse de Natalia Gonciaruc în plângerea din 21 iulie 2017, conform raportului Inspectorului principal al Secției SIS (f.d.46).

Aici Colegiul precizează că prin plângerea depusă la 21 iulie 2017 (f.d.50), Natalia Gonciaruc a invocat că la 14 iulie 2017 s-a adresat Biroului Vamal Centru cu cerere prin care a solicitat și a fost acceptată permisiunea vămuirii mărfii și anume 60 unități de costume de baie pentru dame. Or, aceste costume au fost depistate în cadrul controlului vamal din 26 iunie 2017 în bagajul de cală a lui Serghey Biryukov, care nu au fost declarate vamal, fapt pentru care s-a întocmit un act de control fizic (f.d.53), proces-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal (f.d.54). Drept urmare, a fost înregistrată sesizarea (f.d.52) și bunurile au fost transmise prin acte de predare-primire către colaboratorul vamal al Secției contracararea fraudelor vamale a Biroului Vamal Centru, Sergiu Dediu (f.d.56). Ulterior, la 27 iunie 2017, aceste bunuri au fost recunoscute și atașate la dosar ca corpuri delictive prin ordonanța din 27 iunie 2017 (f.d.58).

La 14 iulie 2017 în privința lui Serghey Biryukov s-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.1067/17, în baza art. 287 alin.(10) Cod contravențional și prin decizia agentului constator din 14 iulie 2017 i-a fost aplicată o amendă în mărime de 60 unități convenționale, cu eliberarea mărfurilor după achitarea drepturilor de import conform legislației în vigoare (f.d.65-66).

Astfel, de către Natalia Gonciaruc, conform recipisei semnate în acest sens, la 14 iulie 2017 ora 16:50 au fost primite costumele de baie în număr de 60 de bucăți, menționând despre lipsa pretențiilor (obiecțiilor) în acest sens, aplicând semnătura (f.d.69).

Din circumstanțele invocate în plângerea Nataliei Gonciaruc, reținute de către pârât la emiterea ordinului ca fiind confirmate în cadrul anchetei de serviciu, rezultă că Sergiu Dediu i-ar fi eliberat o chitanță pentru perceperea obligațiilor vamale de la persoane fizice unde ar fi fost indicate doar 6 unități de costume de baie și nu 60, iar valoarea mărfii fiind majorată exagerat și respectiv eliberarea costumelor de baie s-a realizat necorespunzător, fără a fi numărate și în grabă. Ulterior, ajungând acasă și verificând conținutul mărfii, ar fi lipsit două unități, mărimea 54, care, în opinia sa, ar fi fost sustrate de către Inspectorul principal al SPC, Biroul Vamal Centru, Sergiu Dediu, la momentul transmiterii, iar celelalte costume de baie de aceeași mărime erau dezambalate și măsurate în opinia sa. În plângere, petiționara a insistat la restituirea costumelor de baie și tragerea la răspundere a persoanelor vinovate, concomitent invocând comportamentul necorespunzător a lui Sergiu Dediu.

La acest capitol, Colegiul apreciază a fi relevante argumentele reclamantului precum că ancheta efectuată și respectiv concluziile comisiei de disciplină sunt adoptate în baza unei anchete de serviciu superficiale, subiective și nu sub toate aspectele. Or, din textul ordinului emis, precum și din încheierea din 26 iulie 2017 pe ancheta de serviciu nr. 278-O din 21 iulie 2017, este evident că pârâtul a preluat

poziția petiționarei, axându-se atât pe circumstanțele expuse în plângere, cât și prin intermediul convorbirii prin aplicația „viber”.

Conform art. 208 alin. (2) Codul muncii, în funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu, a cărei durată nu poate depăși o lună. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

De altfel, în cursul cercetării disciplinare prealabile salariatul are dreptul să formuleze și să susțină toate apărările în favoarea sa și să ofere persoanei împuternicite să realizeze cercetarea tuturor probelor. Or, sancțiunea disciplinară nu poate fi aplicată decât după o cercetare prealabilă a faptei imputate de către comisia de disciplină. Cercetarea prealabilă impune aplicarea sancțiunii disciplinare după investigarea prealabilă a faptei imputate și după audierea echitabilă a funcționarului vamal. La individualizarea sancțiunii disciplinare urma să se lua în considerare cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, de circumstanțele în care aceasta a fost săvârșită, de comportamentul funcționarului vamal în timpul serviciului, precum și de existența altor sancțiuni disciplinare al căror termen nu a expirat.

Desfășurarea anchetei de serviciu presupune: 1) examinarea sesizării; 2) audierea funcționarului public a cărui faptă constituie obiectul sesizării; 3) audierea persoanei care a formulat sesizarea; 4) culegerea informațiilor considerate necesare pentru rezolvarea cazului, prin mijloacele prevăzute de lege, inclusiv audierea oricăror alte persoane ale căror declarații pot înlesni soluționarea cazului; 5) administrarea probelor, precum și verificarea documentelor și a declarațiilor prezentate.

La caz, Colegiul accentuează că din concluziile anchetei de serviciu efectuate nu se disting anumite raționamente în sensul verificării documentelor și a declarațiilor prezentate, care ar confirma existența unor elemente de abatere disciplinară în acțiunile colaboratorului vamal Sergiu Dediu, deoarece ancheta efectuată denotă că s-au luat în considerare circumstanțele invocate de Natalia Gonciaruc în plângerea depusă la 21 iulie 2017. Din cauza lipsei unei verificări și examinări multiaspectuale ale circumstanțelor cauzei și nu la modul general, cum s-a indicat, în mare parte prevalând poziția petiționarei, nu poate fi calificată ca o abatere disciplinară care în final a fost sancționată cu cea mai aspră sancțiune disciplinară. De altfel, față de Sergiu Dediu nu se atestă aplicarea altor sancțiuni disciplinare.

În această ordine de idei, Colegiul reține că în materialele cauzei, inclusiv înscrisurile prezentate de pârât, nu se identifică probele ce au determinat sancționarea reclamantului cu eliberarea din serviciu. Or, pentru a fi invocate lipsa onestității și comportament civilizată față de persoanele cu care vine în contact, lipsa unui comportament care ar păstra și ar consolida încrederea publicului în integritatea, imparțialitatea și eficacitatea Serviciului Vamal, să fie echilibrat și nediscriminatoriu, tratând fiecare persoană în mod egal, respectându-i drepturile și demnitatea și lipsa unei ținute, unei conduite și un limbaj adecvat, să reflecte o imagine profesională, pornind de la prevederile Hotărârii Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Codului de etică și conduită a funcționarului vamal, nr. 1161 din 20 octombrie 2016, invocate în ordinul contestat, urmează a fi indicate

probele ce au determinat constatarea unui comportament deviant și o atitudine inechitabilă din partea lui Sergiu Dediu.

De altfel, acestea nu constituie decât niște generalizări rezultând din circumstanțele invocate în plângere de către Natalia Gonciaruc, or, alte probe care să confirme aceste afirmații nu au fost prezentate. Mai mult ca atât, nici anumite înregistrări video sau alte probe ce ar justifica cele invocate nu au fost verificate, cu toate că în explicația dată în cadrul anchetei de serviciu Sergiu Dediu se referă la posibilitatea verificării unor circumstanțe prin intermediul înregistrărilor cu camerele de supraveghere video (f.d.51 verso).

La fel, nu este menționat prin ce se exprimă falsificarea actelor vamale la eliberarea mărfii nominalizate, în condițiile în care nu se indică circumstanțele care confirmă acest aspect. Nu s-a verificat ora recepționării obiectelor, în condițiile în care o parte insistă că s-a realizat după ora 17:00, iar altă parte pretinde producerea acestui fapt până la ora 17:00. Din textul recipisei semnate de către Natalia Gonciaruc este evidentă ora 16:50, împrejurare susținută de reclamantul Sergiu Dediu (f.d.69).

De asemenea, Colegiul apreciază ca fiind relevante și argumentele reclamantului precum că nu poate fi reținută alegația petiționarei Nataliei Gonciaruc precum că nu ar cunoaște limba de stat, fiind impusă să semneze pe un act întocmit într-o limbă pe care nu o posedă, în condițiile în care însăși Natalia Gonciaruc întocmește la 14 iulie 2017 o cerere în limba de stat prin care solicită să-i fie permisă vămuirea mărfii (f.d.63).

Sub acest aspect, Colegiul relevă că instanțele ierarhic inferioare au eludat aceste aspecte, preluând poziția pârâtului.

Mai mult ca atât, atât prin prisma art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ, cât și în temeiul art. 89 alin.(2) Codul muncii, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, or, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile eliberării din serviciu a salariatului.

În atare situație, pârâtul avea obligația să confirme legalitatea ordinului emis, inclusiv și obiectivitatea acestuia, or, în esență, atât pârâtul, cât și instanțele de judecată, s-au axat în mare parte pe poziția petiționarei Natalia Gonciaruc expusă în plângerea ce a servit ca temei de inițiere a anchetei de serviciu. Alte probe, argumente care să întărească poziția petiționarei și respectiv comportamentul deviant și atitudinea inechitabilă a reclamantului, nu au fost prezentate.

Totodată, este relevant și faptul că obiectele i-au fost restituite Nataliei Gonciaruc la data de 14 iulie 2017, conform recipisei din 14 iulie 2017 (f.d.69), or, data restituirii acestor obiecte nu este negată de pârât sau de Natalia Gonciaruc, însă plângerea este înregistrată abia la 21 iulie 2017, în condițiile în care a constatat lipsa a unor obiecte din lotul de marfă (f.d.50). Acest raționament invocat de către reclamant, la fel, a fost ignorat de către instanțele ierarhic inferioare.

În cuprinsul actelor de dispoziție ale instanțelor de judecată, au fost detaliate și normele de conduită care nu ar fi fost respectate de către angajat, doar că nu este clar la care împrejurări se raportează aceste norme și prin ce probe se confirmă.

În corolar, Colegiul învederează că instanțele ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele administrate, în realitate nu le-a analizat sau le-a înlăturat fără a arata motivele, concluziile, referindu-se tangențial la ipotezele reclamantului, în sensul ca nu ar fi relevante. Chiar dacă am presupune ca este corecta calificarea argumentelor

ca prezumții simple, declarative ale reclamantului, soluția instanțelor tot nu s-ar justifica, deoarece hotărârile judecătorești nu arată dacă și prin ce probe aceste prezumții au fost răsturnate.

Conform art. 26 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii.

Astfel, împrejurările relevate *supra* în raport cu normele pertinente speței nu duc decât la anularea ordinului nr. 788-p din 28 iulie 2017 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova „Cu privire la sancționarea dlui Sergiu Dediu, Biroul Vamal Centru”, ca fiind emis contrar prevederilor legii, cu restabilirea lui Sergiu Dediu în funcția deținută anterior inspector principal Secția contracararea fraudelor vamale, Biroul Vamal Centru.

Conform art. 90 alin. (1) Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

Alineatul 2 al aceluiași articol prevede că repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Conform art. 330 alin. (1) Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă;

În consecință, instanța de recurs menționează că odată ce s-a constatat ilegalitatea ordinului contestat, pârâtul este pasibil de plata prejudiciului cauzat salariatului și anume plata salariului pentru absență forțată de la serviciu, în condițiile art. 90 Codul muncii, citat supra.

Conform pct. 1, 2 ale Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 426 din 26 aprilie 2004, modul de calculare a salariului mediu (în continuare - Mod de calculare) se aplică la calcularea salariului mediu al personalului încadrat, în bază de contract individual de muncă, la întreprinderi, în organizații și instituții (în continuare - întreprinderi), indiferent de tipul lor de proprietate și forma de organizare juridică. Salariul mediu, determinat în conformitate cu prezentul Mod de calculare, se aplică la: plata despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu.

Pct. 6 subpct. (1) al Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 426 din 26 aprilie 2004 prevede că salariul mediu se calculează pe o zi calendaristică pentru plata despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, iar conform pct. 7 al aceleași Hotărâri de Guvern, la determinarea salariului mediu se aplică: 29,4 zile - numărul mediu de zile calendaristice pe lună.

Respectiv pârâtul este obligat la plata salariului lui Sergiu Dediu începând cu 28 iulie 2017 până la data restabilirii în funcție.

Cu referire la cerința privind încasarea prejudiciului moral în mărime de trei salarii medii lunare, Colegiul o consideră parțial întemeiată, or, în sensul art. 90 alin. (2) Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă și în compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Art. 329 alin. (1), (2) Codul muncii statuează că angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părți. Litigiile și conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluționează de instanța de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.

Conform art. 90 alin. (3) Codul muncii, mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Coroborând prevederile art. 90 Codul muncii cu prevederile art. 329 Codul muncii, reclamantul Sergiu Dediu este îndreptățit să pretindă încasarea daunei morale pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă, care a fost generată de acțiunile pârâtului exprimate prin eliberarea din funcție a lui Sergiu Dediu. Or, aserțiunile reclamantului invocate în sensul motivării prejudiciului moral justifică parțial pretențiile sale, în condițiile în care având la întreținere doi copii minori, soția, a fost lipsit de o sursă de existență prin eliberarea din funcție. La fel, i-a fost lezată reputația profesională. Or, prin înscrierile efectuate în carnetul de muncă, fapt invocat și de recurent în recursul declarat, se confirmă mențiunile obținute pe parcursul activității în organele vamale. Adițional eliberarea din serviciu indubitabil i-a provocat lui Sergiu Dediu suferințe psihice, emoționale. În acest sens, Colegiul consideră că suma de 12500 de lei încasată cu titlu de prejudiciu moral va fi o sumă echitabilă și va compensa suferințele provocate în rezultatul eliberării din funcție. În rest cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral urmează a fi respinsă.

În evoluția jurisprudenței CtEDO, se identifică o protecție indirectă a drepturilor sociale. Relativ dreptul la salariu, acesta este corolarul dreptului la muncă, consacrat ca drept fundamental în Constituțiile diverselor state. Cu aceste precizări este evident că, drepturile de natura salarială intră în sfera dreptului de proprietate reglementat de art. 1 Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, astfel cum rezulta din jurisprudența Curții (De Santa c. Italia, Zapalorcía c. Italia, Abenavoli c. Italia, [9] Nicodemo c. Italia [10]).

În ceea ce privește cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7000 de lei, Colegiul relevă că aceasta este întemeiată.

Or, în conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă prevede că din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

În sensul art. 96 alin. (1), (1¹) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Conform 52 alin. (8) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 nicio autoritate publică nu poate influența direct sau indirect și nu poate controla contractul dintre avocat și client.

Art. 60 alin. (1), (2) din Lege statuează că avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă. Împuternicirile avocatului și ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidență. Conținutul, forma și modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern.

În contextul dat, Colegiul notează că reclamantului i-a fost acordată asistență juridică de către avocatul Nicolae Catana, în baza contractului de asistență juridică nr. 11/C/2017 din 03 august 2017 (f.d.70-74), fiind eliberat și un mandat în acest sens, Seria MA nr. 0890892 (f.d.1).

Cheltuielile de asistență juridică în sumă de 7000 de lei sunt confirmate prin bonul de plată Seria DAAA nr. 02882689 din 03 august 2017 (f.d.78) și anexa la bonul respectiv (f.d.74).

Conform jurisprudenței CtEDO, instanțele de judecată la soluționarea cererilor de încasare a cheltuielilor pentru asistență juridică, urmează să ia în considerare că partea care pretinde la compensarea acestora, necesită să prezinte dovada achitării onorariilor avocaților, adică copiile de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată și listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

La caz, actele anexate în justificarea cheltuielilor de asistență juridică legitimează admiterea pretenției de încasare a cheltuielilor de asistență juridică acordate de către avocatul Nicolae Catana.

Din considerentele expuse *supra*, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat, va casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a cererii de chemare în judecată depusă de Sergiu Dediu.

În conformitate cu art.442, art.444, art. 445 alin.(1) lit. b), alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Sergiu Dediu.

Se casează decizia din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 08 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare de judecată depusă de Sergiu Dediu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția deținută, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată și se pronunță o hotărâre nouă prin care:

-se admite parțial cererea de chemare de judecată depusă de Sergiu Dediu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția deținută, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată;

-se anulează ordinul nr. 788-p din 28 iulie 2017 al Serviciului Vamal al Republicii Moldova „Cu privire la sancționarea dlui Sergiu Dediu, Biroul Vamal Centru”, prin care i s-a aplicat lui Sergiu Dediu, inspector principal Secția contracararea fraudelor vamale, Biroul Vamal Centru, sancțiunea disciplinară, eliberarea din serviciu în organul vamal;

-se restabilește Sergiu Dediu în funcția deținută anterior, inspector principal Secția contracararea fraudelor vamale, Biroul Vamal Centru;

-se încasează de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul lui Sergiu Dediu salariul pentru absență forțată de la muncă începând cu data de 28 iulie 2017 până la data restabilirii în funcție, 12 decembrie 2018;

-se încasează de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul lui Sergiu Dediu prejudiciul moral în sumă de 12500 (douăsprezece mii cinci sute) de lei pentru eliberare nelegitimă din serviciu; în rest, cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral, se respinge;

-se încasează de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul lui Sergiu Dediu cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7000 (șapte mii) de lei.

În conformitate cu art. 256 alin.(1) lit. d), (2) Cod de procedură civilă, art. 356 Codul muncii, hotărârea în partea ce ține de reintegrarea în serviciu a lui Sergiu Dediu și încasarea unui salariu mediu lunar pentru absență forțată de la locul de muncă, urmează a fi executată imediat.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic